

var da Motivet dertil. Det viser kun, at det ærede Medlem aldeles ikke veed, hvorledes denne Aktiekapital er bleven samlet. Jeg tør ikke benægte, at der kan være tegnet Aktier ogsaa i Forventning om et stort Udbytte, men hvad jeg kan sige med Bestemthed, er, at der er tegnet meget store Beløb uden noget som helst Hensyn til, hvad Udbytte de gav, men kun for at fremme dette Foretagende, fordi man ansaa det for at være af Betydning for Kolonierne og derigennem for Nederlandt, altsaa det blev ligefrem betragtet som et patriotisk Offer, der blev bragt. Naar det ærede Medlem ganske benægter Betydningen af at fri Kolonialkassen for en vedvarende Garantiforpligtelse, saa kan jeg paa ingen Maade være enig med det ærede Medlem deri, thi det er en Selvfølge, at selv om denne Forpligtelse ikke medfører nogen Byrde nu i Dieblirket for Kolonialkassen, fordi denne er ganske ude af Stand til at betale den, er det lige saa sikkert, at saasnart Forholdene derovre udvikle sig derhen, at den bliver i Stand til at betale, saa vil den ogsaa komme til at betale. Det er en Gjæld, som stadig vil voge, og som Kolonialkassen ikke har noget som helst Middel til at fri sig for, naar ikke Retten i Henshold til Garantiforpligtelsen bliver ophævet enten paa den Maade, som her er foreslaaet, eller paa en anden Maade. Jeg tror ikke, at Nogen der i Dieblirket er ude af Stand til at fyldestgøre sine Kreditorer, med Jøie kan sige, at det er ham ligegyldigt, om han kan faae tilvinderet sin Gjæld eller ikke, og gjælder det om den Private, tror jeg, at det fuldt saa meget maa gjælde i et Forhold som dette, hvor det er en Landsdel — en lille Statskasse, som er den Forpligtede.

Zauber: De Bemærkninger, der jenseft kom fra den ærede Minister, bringe Sagen ind paa et noget andet Punkt end hidtil. Nu dreier det sig her virkelig om noget Mere end om det paagjældende lille Selskab. Nu dreier det sig om Ministeriets hele vestindiske Politikk, og der kan jeg sige til den ærede Minister, at dersom det forholder sig, som han bemærkede, at der er Mange, som ikke have mindste Fordel eller Interesse i de vestindiske Forholds Udvikling, der have taget Aktier, saa vil jeg kun minde om, paa hvilket Tidspunkt Stiftelsen af dette Selskab

fandt Sted. Det fandt Sted paa det Tidspunkt da Ministeriet Estrup havde fundet paa at gjøre dansk indenlandsk Politikk ud af det vestindiske Spørgsmaal, da det endogsaa foretog Opløsning af Folkethinget derpaa. Det var maasse politiske Benner og Tilhængere af Ministeriet, der for at støtte det ydede Bidrag til Dannelsen af denne Aktiekapital. Det kan gjerne være, men det kalder jeg ikke patriotisk; det var Partipolitikk og intet Andet. Der er ikke ydet en eneste Øre patriotisk i dette Niemed. Det er meget muligt, at der er ydet partipolitisk Penge paa et Tidspunkt, da Ministeriet Estrup havde fundet for godt at gjøre Partipolitikk ud af den vestindiske Sag. Det er der ikke fra dette Things Side, med hvilket Ministeriet Estrup dengang erklærede Krig med en Hensynsløshed, som jeg ikke nærmere skal betegne, nogen Anrsag, til at tage Hensyn til. Lige oversfor den ærede Ministers øvrige Bemærkninger vil jeg svare, at jeg ikke kan finde mig tilfredsstillt ved hele den fornælle Maade, paa hvilken den ærede Minister betragter den Art af Gjældsforhold, som der her er Tale om. Den ærede Minister fremhævede, at det ikke var ligegyldigt, om man estergav Kolonialkassen denne Gjæld, det var ikke en Gang ligegyldigt, om man vedblev at yde den nye og atter nye Tilskud; thi det kunde jo komme til, at Forholdene i Vestindien udviklede sig saaledes, at Kolonialkassen kunde betale disse Penge tilbage. Det er formelt rigtigt, naturligtvis. Saadanne Forhold kunne selvfølgelig indtræde; men er der den aller ringeste Udfigt dertil, kan der sines den aller mindste Udfigt til, at de ville indtræde? Det forekommer mig, at det ærede Ministerium, der bestyrer Vestindien paa en saa mærkværdig Maade, ikke har foretaget sig det Allermindste, for at en saadan Tilstand skal komme til Stede, ikke det Allermindste have vi set i saa Henseende. Vi have kun set, at Tilskuddenes Beløb stiger fra Åar til Åar, saaledes at vi hvert Åar med nogle Hundredetusinde komme til at dække Underbalancen paa disse administrative Budgetter, der fabriteres for Vestindiens Vedkommende. Vestindien hører til de syv magre Røer, hvor Meget, man end ofrer paa dem, bliver den ved at være lige fattig, og jeg har endnu ikke set, at alle de Øre, Ministeren har bragt